

KONJEREJEC

GLASILO KONJEREJSKEGA DRUŠTVA ZA MARIBORSKO OBLAST

Dopise, naročila in reklamacije je pošiljati: Konjerejskemu društvu za Marib. oblast, Ivanjkovci

„Konjerejec“ izhaja 6krat letno

Člani društva sprejemajo list brezplačno. Naročnina letno 20 Din. Cenik inseratov na zahtevo

Štev. 4.

Maribor, dne 15. avgusta 1926.

Letnik III.

Razstava konj v Ormožu.

V nedeljo, dne 8. VIII. 1926 so otvorili v Ormožu obrtno razstavo, in ob tej priliki bi se imela vršiti tudi razstava konj belgijske in norijske pasme. Silno neurje in dež sta prireditev slednje preprečila. In razstavní odbor je moral isto preložiti na torek, dne 10. VIII. — To pot mu je bilo nebo milejše.

Na okusno prirejenem razstavnem prostoru (sejmišču), kjer se je vršila dan popreje razstava goveje živine in prašičev, se je zbralo po 8. uri 130 konj mrzlokrvne pasme. Prostorji za posamezne skupine so bili označeni z vidnimi napisi, oni za vsacega konja pa s številkami. V obče so celi aranžma in pa reditelji izvrstno delovali, tako, da je potekla cela razstava v najlepšem redu. Pregledno sestavljen katalog, v kateréga se je žal vrinilo nekaj pomot, kar se tiče porekla posameznih konj, je točno informiral posestnike razstave o podéini živali.

Prignanih je bilo:

1. 10 žrebcev-plemenjakov, med njimi 8 državnih in 2 zasebna — licencovana.
2. Devet mladih žrebčkov, ki obetajo postati dobri plemenjaki.
3. 23 kobil z žrebeti.
4. 26 tri- in štiriletnih kobil.
5. 29 dvoletnic.
6. 15 enoletnic in
7. 28 gospodarskih konj, v pretežni večini kobile, med njimi dobre plemenice, ki pa po obstoječem pravilniku za premovanja konj, ki je bilo združeno s to razstavo, niso mogle priti kot take v poštev, ker niso bile zaskočene, ali niso imele žrebet in slično, marveč se jih je moralo oceniti le kot gospodarsko živino.

Razstavní material je bil popreje pregledan in odbran, tako da je nudila ormoška razstava tudi res to, česar si želimo videti na sličnih izložbah. Ne le kakovost konj, tudi njih negovanje, čiščenje in kovanje, kakor tudi konjska oprema je jasno pričala, da dobro pojmuje ormoški konjerejec pomen razstave in da je v konjereji mrzlokrvnega plemena na višku. Konjsko blago je bilo izjednačeno z malimi izjemami prvovrstno in je haš radi tega otežkočalo razsodišču delo, ker se je bilo težko odločiti za to ali ono grlo, dati tej ali oni kobili prednost. Težko je celo reči, katera izmed skupin je bila najboljša, ker je postavila vsaka za sé približno enako število prvovrstnih reprezentantin.

Kakovost predvedenega materiala pa je delala skrbi tudi premovalni komisiji, ki je v očigled kvaliteti konj razpolagala z razmeroma malimi sredstvi. Radi tega je nagradila konjerejce, ki so razstavili svoje živali v več skupinah z eno in to večjo premijo. Tako je odnesel g. Alojz Janžekovič iz Sterjancev, priznani konjerejec, prvo tako nagrado v iznosu 1000 Din, za skupino, v kateri se je nahajala najlepša žrebetna

kobila (kat. štev. C-20) in pa najboljši žrebček (kat. štev. B-6).

Med 3-4 žrebicami je komisija prisodila prvo premijo noriški triletnici, last g. Jakoba Ozimeca z Vinskega vrha (kat. št. C-10), med dveletnicami pa žrebci (kat. št. D-7) last g. Škrgeta iz Središča. Med enoletnicami pa je bila prva žrebica last g. Frana Petka iz Samušanov (kat. št. E-9).

Gospodarski konji, med temi kakor že omenjeno, prav dober plemenski material, so se razdelili v tri razrede. Oskrbniki drž. žrebcev in pa lastniki zasebnih, licencovanih žrebcev so dobili vzdrževalne premije.

Okoli 14. ure popoldne je završila ocenjevalna komisija svoje delo. Ob 18. uri pa je predsednik Konjerejskega društva za mariborsko oblast, g. Lovro Petovar razdelil razstavljenem prisojene diplome in pa denarne premije. Razdelilo se je nad 12.000 Din. K temu znesku je prispevalo Konjerejsko društvo, z 7.500 Din, ostalo pa so darovali lokalni čimtelji, kakor okrajni zastop, Okrajna posojilnica, razstavní odbor itd.

Med oficijelnimi gosti smo videli srezkega poglavarja iz Ptujca, g. dr. Vončino, veliko župansko oblast pa je zastopal oblastni referent za kmetijstvo g. ing. Zidanšek.

Cela prireditev je bila tako srečno zasnovana in je tako lepo uspela, da bi tudi v eni naših prestolic delala čast naši konjereji in našim, discipliniranim konjerejcem, ki so ob tej priliki pokazali, kaj zamore smotreno delo v vsaki panogi postati naši konjereji. Sl.

Razstava konj na ljubljanskem velesejmu 5. septembra 1926.

Ob priliki kmetijske razstave se vrši dne 5. septembra t. l. razstava toplokrvnih in mrzlokrvnih konj. Prijave za to razstavo prevzema drž. žrebčarna Selo pri Ljubljani, odnosno premovalna komisija ob priliki premovanja — do 28. avgusta 1926.

Iz prijave mora biti razvidno:

1. Popis konja (spol, pasma, barva, starost in poreklo; oče — mati),
2. lastnikovo ime in bivališče,
3. ime vzreditelja,
4. v katero skupino se konj priglašča.

Razstava bo obsegala 5 skupin:

1. kobile z žrebeti, 2. tri- in štiriletne kobile, 3. dve- in enoletne žrebice, 4. žrebce, 5. gospodarske konje.

Konje je prijavititi najkasneje do 28. t. m. Sl.

Premovanje konj v Ljutomeru.

Dne 7. avgusta t. l. se je vršilo v Ljutomeru premovanje plemenskih kobil z žrebeti, ter eno do trehletnih žrebic

in žrebcev. Prigon je bil zelo obiskan, kar je pokazalo lepo število pripeljanih kobil in žrebic, ki je dosegalo približno 120 lepih živali.

Plemenske kobile so precej dobre in njih žrebeta prav dobro vzrejena. Enoletne žrebice niso bile posebno močno razvite, kar se mi zdi posledica premalo tečne krmilve. Večji del 2—3letnih žrebic je bilo pa prav dobro razvitih, ter je bila kondicija istih prvovrstna. Resnici na ljubo povedano, je bilo nekoliko teh žrebic lahkkih v nogah, so pa prav široke v prsih ter ni bilo opaziti nikakih posebnih napak v hoji niti v stoji. Polovica teh žrebic bo pozneje pri enakem razvivanju kot dosedaj, se pokazala za dobre plemenske kobile. Želeti bi bilo več enakomernosti v stasu te pasme, kar bi omogočalo prodajo v parih. Red je bil vzoren, zlasti ker so lastniki razdelili tako kobile kakor žrebice, razredoma po starosti, kar je pregledovalni komisiji zelo delo olajšalo. Pri pomniti moram dobro harmonijo g. predsednika konjerejskega odseka z konjerejci, kar je vse hvale in posnemanja vredno. Ljudstvu, kakor so Ljutomerčani in njih okolice bi bilo očitno potrebno, da jim država gre blagohotno na roko s tem, da jim nudi po možnosti prvovrstne žrebce-tekače, kateri ne bi imeli pokazati samo rekordnih uspehov, marveč tudi vzorne krepke postave, od katerih se lahko zahteva zdrav in močen naraščaj. To bi v bodoče izključevalo vsako plemenitev kobil z manjvredno kvalificiranimi žrebci, kar se občutno pozna pri potomstvu.

Za Ljutomer in okolico bi zadostovalo približno število 5—6 plemenskih žrebcev prvovrstne kakovosti, med njimi vsaj dva izvrstna amerikanca. S tem bi bil dosežen v doglednem času tip pravega konja, odgovarjajočega tamošnjim razmeram.

Le s tem se zamore dvigniti na višek že itak dobra ljutomerska konjereja, kar bi gotovo povzdignilo kupčijske zveze med oddaljenimi pokrajinami naše države in dalo še večji in boljši sloves ljutomerski konjereji kot ga uživa sedaj.

Knjič.

Razglas.

Letošnje ogledovanje in obdarovanje plemenskih konjev se vrši pod pogoji, razglašenimi v Uradnem listu št. 69, 1921 in sicer:

Dne 6. avgusta v B e l t i n c i h pri cerkvi za srez Murska Sobota in Dolnja Lendava, začetek ob 1/2 10. uri.

Dne 7. avgusta v L j u t o m e r u na Glavnem trgu za sodni okraj Ljutomer, začetek ob 8. uri. Pripuščeni so tudi toplokrvni konji iz gornjeradgonskega sodnega okraja.

Dne 8. avgusta za sodni okraj O r m o ž v Ormožu, v zvezi s tamkajšno obrtno-gospodarsko razstavo konjev. Otvoritev ob 1/2 12. uri, zaključek ob 18. uri. Pripuščeni so le v naprej za to določeni konji.

Dne 17. avgusta v Ž a l c u v drevoredu za srez Celje, začetek ob 1/2 9. uri.

Dne 18. avgusta v Š m a r j u pri J e l š a h na sejmišču za srez Šmarje pri Jelšah, začetek ob 8. uri.

Dne 19. avgusta v P t u j u na sejmišču za sodni okraj Ptuj, začetek ob 1/2 9. uri. V Ptujju so pripuščeni konji mrzlo in toplokrvni, v Ljutomeru le toplokrvni, drugje pa le mrzlokrvni pasem.

V razdelitev pride 40.000 Din državnih, okrajnih in zasebnih daril ter se podelijo vrednim konjem diplome in priznanice.

Predsednik:
Lovro Petovar, l. r.

Premovanje plemenskih konj.

Kakor vsako leto, tako bosta tudi letos konjerejski društvi za ljubljansko in za mariborsko oblast priredili premovanje konj; z ozirom na pičila gmotna sredstva v nekoliko zmanjšanem številu.

Namen premovanja je, da se konjerejci sami in pa merodajni činitelji oblasti prepričajo v koliko je konjereja od zadnjega leta napredovala ali nazadovala, kje so se pokazali nedostatki, ki jim je treba odpomoci i. t. d. — Premovanja pa naj obude in povečajo tudi med konjerejci ljubezen in pa zanimanje za umno konjerejo.

Obdarovali se bodo le konji, ki odgovarjajo značilnemu tipu dotičnega plemenskega okoliša. Za vsacega konja mora prinesiti gospodar plemenilni list, da se s tem dokaže rod, ker le ona živalina ima pravo plemensko vrednost, ki ima tudi rod dokazan.

Premovali se bodo le konji članov konjerejskega društva, radi tega naj vsakdo pristopi k društvu, kdor še ni vplačal za tekoče leto udnine, jo naj vsaj pred premovanjem vplača. Premovalni material se deli na 5 skupin.

1. Kobile z žrebeti.

Kobilam z žrebeti se prisodijo darila pri mrzlokrvnih pasmah od njih četrtega, pri toplokrvnih od njih petega leta naprej, brez omejitve na njih starost tako dolgo, dokler so zdrave, krepke, dobro oskrbovane ter za plemo sposobne, in imajo pri sebi sesajoče ali že odstavljen žrebe. — Brez žrebet kobile v tej starosti ne prihajajo v poštev. Pri enaki kakovosti imajo prednost mlajše kobile in pa one z boljšim zarodom.

2. Mlade kobile.

Obdarujejo se od toplokrvnih plemen triletno nezaskočene in štiriletne zaskočene, pri mrzlokrvnih pa so lahko že tudi triletno pripuščene. — Samo ob sebi umevno je, da morajo biti zaskočene po državnem ali licencovanem (zasebnem) žrebcu in ne po kakem zakotnem.

3. Dveletne žrebice.

4. Enoletne žrebice.

5. Eno- dve- in triletni žrebčki.

Slédnji pridejo za nagrado le v poštev, če obetajo postati dobri plemenjaki.

Kar se tiče opreme konj, ki se predvedejo k premovanju, je pripomniti, da se morajo kobile, dveletnice in žrebčki prignati z obrzdanimi uzdami, pri enoletnicah zadostujejo dobri povodci.

Za vsacega konja, izvzemši žrebe, ki je pri kobili, mora imeti lastnik potni list.

Samo ob sebi umevno je, da mora biti konj, ki reflektuje na kako nagrado, dobro očiščen ter, da mora biti kovanje v redu, oziroma rog (pri žrebetih) porezan. Nadaljni nedostatek pri naših premovanjih je, da zna le redko kdo izmed naših konjerejev konja dobro postaviti in dobro prepeljati, tako, da konj niti toliko ne pokaže, kolikor v resnici vredi. Tudi v tem oziru se morajo razmere pri nas zboljšati že v lastnem interesu in pa, da napravijo naša premovanja tudi na tujca, ki si jih ogleda — ugoden utis. Šl.

O razvadah in napakah voznega konja.

Vsako živo bitje ima napake in hibe, tako jih ima tudi naš vprežni konj, ki zmanjšujejo njegovo vrednost in ki so človeškemu življenju čestokrat nevarne.

Te napake in razvade so raznovrstne in težko jih je odpraviti, in to tembolj, čimbolj so se že vkoreninile pri dotičnem konju. Največ še dosežemo z dobroto in potrpežljivostjo, sleherni razburjenost je tu odveč in kvarljiva. Dasiravnno ne morem zanikati, da strogost, nepopustljivost in umestna kazen vodi dostikrat preje do zaželjenega cilja.

Ena najslabših razvad je kujavost v vozu. Pri njej konj ob začetku ali med delom hipoma odpove pokorščino in prekine brez pravega vzroka, se vleče ali sili nazaj. Drugega zmoti najmanjši klanček ali kaj sličnega. Vzroki temu so zelo različni: slaba, neprimerna oprema, predysem ostre brzde, ter po njih povzročene bolečine, težka — boječa roka voznika, ki neusmiljen konja zadržuje, kakor hitro malo bolj živo v svoji razposajenosti spelje iz mesta, in slično. Najčešče pa so kujavci pokvarjeni v zgodnji mladosti s tem, da smo jih nepredvidno vpregli ali jim preveč tovorili itd.

Kakor raznovrstni so vzroki kujavosti, tako je mnogo-brojen in v vsakem slučaju drug način, kako jo skušamo v konju zatreti oziroma omiliti. Vselej pa moramo vsaj po možnosti pri tem poslu izslediti vzrok te razvade, upoštevajoč naravo in temperament kujavca ter ohraniti hladno kri in brezmejno potrpežljivost. Bojazljivo in razburljivo kujavce popeljemo z mesta pri glavi, jih pomirimo ter potisnemo voz, da lažje zdrči za njim. V Ameriki jim dvigujejo prvo nogo do trenutka, ko voznik požene ali jim zavezujejo oči. S kakim uspehom to delajo, mi ni znano. Pri trdovratnih in trmoglavih kljubovalcih pa doženemo najprej uspeh, če ga pričnemo učiti voziti, kakor mladega konja. Za to pa moramo imeti dosti prostora, časa, trdne volje in potrpljenja.

Še neprijetnejši od kujavca je konj, ki v vpregi z zadnjimi nogami bije ali če oboje združuje. Pri tem moramo upoštevati, ali je konj mlad, ali je pa to že star grešnik. Prvemu z dobrohotnostjo kmalu odpravimo to grdo razvado, slednjemu pa koristi le sila, namreč, da mu onemogočimo, da bije; in sicer na ta način, da mu prilježemo rep na prednji del voza, ali pa, da mu damo tako opremo čez križ, da istega ne more poljubno privzdigovati.

Nadalje bi bilo omeniti napako konj, da pri vsaki priliki radi uhajajo. Izmed vseh sredstev, ki se jih proti temu uporabljajo, kakor posebne konjske opreme, brzde, različne vajeti itd., je najzanesljivejše čuječa, mirna, pri tem pa močna roka, ki konju vsak tak poizkus že v kahi uduši. Konj, ki se mu je enkrat posrečilo pobegniti, rad to večkrat ponovi. Pobesnelega konja je z enakomerno silo težko zadržati, ker ga s tem v gobcu napravimo le neobčutljivega. Koristneje je, takemu konju vajeti popustiti ter jih zopet napeti, seveda če to pripuščajo okoliščine, pod katerimi se beg izvrši. Razne priprave, ki jih je izumila človeška iznajdljivost, kakor, da kočijaž s pritiskom na gumb trenutno razpreže pobesnele konje ter jih pusti uteči brez voza, samj da otme sebe in one na vozu vsake nezgode in slično, so novotarije in igrače brez posebne vrednosti.

Slično neprijetni so tudi plašljivci. Vzrok plašljivosti tiči po največ v očesnih napakah, ker konj dobro ne razloči predmetov ob poti. Dostikrat se pa plaši kake stvari, ker ga ta neprijetno spominja na kak dogodek (karambol z avtomobilom, kolesom itd.) ali pa, ker mu je povsem nova, nenavadna. Tudi tu moramo dognati najprvo vzrok plašljivosti in potem usmeriti svoje ravnanje proti temu zlu. Ali konja opremimo z uzdo, ki mu dovoljuje pogled le predse in ne na strani, ali ga počasi privajamo na njemu neznanu stvari, mu skušamo izbrisati neprijetne spomine na ta ali oni predmet. V vsakem slučaju je pot druga in individualna. Toda tudi tu čuječa in mirna roka voznika največ zamore. Popolnoma pogrešeno pa je, kar se žal dostikrat dogaja, konja, ki se kake stvari

plaši ali vstraši, kaznovati z bičem. To napravi v bodoče konja le še bolj plašljivega.

Neprijeten je pri vožnji nadalje konj, ki vedno z repom lovi vajeti, ter jih siloma zadrži, če se mu jih je posrečilo vjeti. Pazljiv voznik mu to nakano ponavadi prepreči. Pri skrajnih slučajih pa pritrdimo rep k opremi tako, da konju to igro mehanično onemogočimo.

Konje, ki se vlečejo z zadnjim ali sprednjim delom od rude ali obratno, moramo večkrat prepreči. Če niso docela pokvarjeni, dosežem s prepuzanjem ponavadi zaželen uspeh.

Bolj napaka, kot razvada vprežnih konj je kresanje in klepanje. Pod kresanjem razumemo, če konj med hojo (tekom) z eno prednjo ali zadnjo nogo bije ob drugo. Konj, ki se zadaj kreše, kreše samega sebe, oni, ki se spredaj — pa gospodarja — pravi star slovenski pregovor. Pod klepanjem pa razumemo, če se konj z zadnjim kopitom bije ob sprednjo nogo, kar povzroča neprijeten ropot (liki kovanje ali klepanje), in pa tudi rane na prednjem kopitu, zlasti na petah. Obe napaki sta ponavadi utemeljeni v nepravilni zunanosti konja, nepravilni stoji in hoji, če je konj sorazmerno kratek, pri tem pa zadaj še znatno višji kot spredaj — semintja pa se krešejo in klepljejo konji, če so slabo, postrani vpreženi, če so sila utrujeni ali slabo kovani (narasla kopita). Če se nam posreči odstraniti vzrok teh napak, kar pa vselej iz navedenega ni mogoče, preprečimo tudi kresanje oziroma klepanje. Primerno kovanje in pa povoji (bandaže) znatno omilijo te hibe. To so glavne hibe in grde razvade konja, kot vprežne živine, ima pa še druge, ki jih pokaže v hlevu ali pri drugih prilikah. O tem prihodnjč. Ši.

Brejest kobile.

Kobila nosi povprečno 11 mesecev (á 30 dni), torej med vsemi domačimi sesavci najdalje. Dolga brejest in dejstvo, da skoti kobila ponavadi le eno žrebe, so vzroki, da je konjereja po množini vsaj malo plodonosna. Iz teh razlogov pa si je tudi baš v konjereji najtežje pridobiti konjerejskih izkustev, ker odgajač doživi le malo generacij zaroda. K temu pride še, da zamoremo kobilo primeroma pozno (s 3 oziroma 4 leti) prvič obrežiti in, da potrebuje njen zarod — žrebe — precej časa, da toliko dorase, da zamoremo izreči pravilno sodbo o njem.

Semintje najdemo kobile, ki skotijo za življenje zdrava, sposobna žrebeta 8 do 14 dni, da celo 3 tedne pred potekom 11 mesecev. Dostikrat pa nosi kobila nad 11 mesecev, kakor pravimo »kobila vleče«. Te lastnosti so povečini podedljive.

Prvenšice nosijo po navadi malo dalj, kakor je običajna brejest, istotako kobile, ki so med brejestjo bolehale, ki so vsled ran izgubile večjo množino krvi, ali pa so v obče slabo rejene. Tudi kobile, ki so poleg svojega žrebeta morale dojeti še drugo žrebe, kakor se to večkrat dogaja, rade malo vlečejo s porodom.

Znatno skrajšana brejest, zlasti če skotena žrebeta niso za življenje sposobna, pa naj bo konjerejecem vedno svarilo, da tiči vzrok temu v kak bolezni (kužni splav) ali v nepravilnem držanju breje kobile.

Znano dejstvo v konjereji je nadalje, da nosijo kobile moška žrebeta par dni dalje, kakor ženska.

Tudi rodna gruda in pa pasma vplivati na to, koliko časa nosi kobila. Tako je iz statističnih podatkov razvidno, da nosijo kobile v ogrskih kobilarnah povprečno 6—7 dni dalje, kakor one v nemških kobilarnah. Ši.

Društvene in druge vesti.

Odborova seja z dne 24. junija 1926. Navzoči so poleg predsednika in podpredsednika gg. Turnšek in Zemljič, svetniko inž. Zidanšek, gg. Grad, Plaskan, Pirnat, Slavič, Šegula, Sok, kot oblastni referenti gg. inž. Venko in Zupanc. Oprostili so se gg. direktor Šlajpah, živinozdravnik Veble in veterinarski referent dr. Rajer.

Uvodom seje opozori predsednik, da je premeščen g. direktor Šlajpah.

Izreče se mu posebna zahvala za njegovo dolgoletno vstrajno sodelovanje ter se ga naproša, da ostane še nadalje društvu dober svetovalec in sodelavec.

Odpoklican je bil tudi g. narednik Šešerko v vojno službo.

Društvo je podvzelo vse mogoče korake, da se g. Šešerko vrne.

Treba je podvzeti vse korake, da dobimo na žrebčarni v Selu pri Ljubljani upravnika, ki upravlja vse pospeševanja konjereje se tičeče posle, kakor kobilarno, direktorsko mesto in drugo.

Pri zadnjem proračunu se je namreč to upravniško mesto degradiralo na položaj činovnika III. kategorije.

Sklene se podvzeti vse korake, da se vodstveno mesto za to meddobje kar najbolje zasede.

Zapisnik zadnje seje se odobri.

Odlok g. ministra financ, s katerim se prizna društvu prostost takse, se vzame z zahvalo naznanje.

Ker velja ta odlok tudi za podružnice, se bo naročilo tudi za nje tozadevno potrebne štambiljke.

Predsednik poroča tudi o vseh drugih podvzetih korakih.

Gospod podpredsednik Zemljič sproži zadevo razdelitve državnih subvencij za dirke potom kasačke centrale. Povdarja se krivičnost, ki zadene pri tem osobito podeželska kola jahača in vozača. Po dolgi vsestranski debati se sklene vse podvzeti, da se doseže tukaj red.

Pri tem se opozori tudi na izvanredno ignoranco te kasačke centrale, kar se tiče pravopisja v njenih publikacijah. Sedaj je že dovolj dolgo, da bi se gospodje pri tej centrali naučili toliko upoštevati državni jezik, da bi vedeli, da je tako spakedrana očičijelna izdaja žalitev državnega naroda.

Določile so se potem vse podrobnosti za letošnje ogledovanje in obdarovanje plemenskih konjev, ter se storili tozadevni sklepi.

Ministarstvo Financija kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca Generalna Direkcija Poslednjih Poreza, takseno odelenje br. 74.163/25, 23. aprila 1926. godine u Beogradu.

Konjerejsko društvo za Mariborsku oblast iz Ivanjkovca moli da se oslobodi od plačanja takse za predstavke i molbe koje podnosi državnim vlastima.

Rasmoivši ovo traženje i pošto sam se iz pravila društva uverio da je ispod privrednog karaktera, da nema za cilj novčanu dobit te da kao takvo služi za opšte narodnu i državnu korist, to na osnovu čl. 5 tač. 5. zakona o taksama

Rešavam :

Da se Konjerejsko društvo za Mariborsku oblast iz Ivanjkovca oslobodi od plačanja takse iz T. Br. 1. taksene tarife za sve predstavke i molbe, koje podnosi državnim vlastima izuzev onih u građanskim parnicama.

Društvo će biti dužno nabaviti štambilj ove sadržine : „Oslobodjeno samo od plačanja takse iz T. Br. 1. taksene tarife rešenjem Gospodina Ministra Financija od 23. aprila 1926. god. Br. 74.163/25“ i na svaku molbu i predstavku koju podnosi državnim vlastima utisnuti.

O ovome rešenju izvestiti Konjerejsko društvo za Mariborsku oblast u Ivanjkovcima i dalje uraditi šta treba.

Po ovlašćenju Ministra Financija, Generalni direktor
(Podpis, nečitljiv.)

Konjska premovanja v območju ljubljanske oblasti.

14. avgusta 1926	Št. Jernej ob 8. uri (za toplokrvce),
15. „ „	Krško ob 8. uri (za toplokrvce),
16. „ „	Brežice ob 8. uri (za toplo- in mrzlokrvce),
23. „ „	Ig ob 8. uri (za toplo- in mrzlokrvce),
24. „ „	Lesce ob 9. uri (za mrzlokrvce),
25. „ „	Kranj ob 8. uri (za mrzlokrvce),
26. „ „	Št. Vid ob 8. uri (za toplo- in mrzlokrvce),
26. „ „	Mengeš ob 14. uri (2. pop.) za mrzlokrvce.

Konjerejsko društvo za ljubljansko oblast.

Predsednik:

Franc Zupančič.

Premovanje. Letos bodo še pripuščeni k premovanju izredno tudi konji posestnikov, kateri niso člani našega društva, odnosno kateri še niso članarine poravnali.

Vsleđ sklepa zadnje odborove seje, se bo pa odtegnilo vsakomur, ki še članarine ni plačal, pri darilih do vštrevši 80 Din po 20 Din, pri darilih nad 80 Din pa 30 Din kot članarina.

Članom! Še vedno je veliko članov, ki niso poravnali svoje članarine. Opozarjamo jih, naj vendar svojo dolžnost storijo. Treba je pomisliti, da naši društveni funkcionarji vrše brezplačno svoje posle in da oni, ki članarine pravčasno ne poravnajo, povzročijo veliko nepotrebne dela.

Izdaja: Konjerejsko društvo za mariborsko oblast, Ivanjkovci, predstavniki: Fran Veble, živinozdravnik. — Za uredništvo odgovoren Vekoslav Cizelj. — Tisk Mariborske tiskarne d. d., predstavnik Stanko Detela, ravnatelj. — Vsi v Mariboru.

KOMATI IN OPREME

za konje od navadne do najfinejše
ursje za lahko in težko vožnjo,
kakor tudi razne potrebštine:

DEŽNE PLAHE

za konje in vozove, svetiljke za
kocije, bičevnike, brzde, kresal-
nike za noge. Dalje velika izbira
potnih koutekov, ročnih torbic,
lisnic, nahrbtnikov, gamaš i. t. d.
Nagobčniki in ovratniki za pse

GONILNI JERMENI

za mlince in žage

IVAN KRAVOS

Aleksandrova cesta št. 13 Slomškou trg št. 6
MARIBOR